گفت‌وگو با دکتر محمد مداح حسینی، مدیر انجمن سینمای جوان مشهد

حس بی‌نیازی از آموزش آفت فیلم‌سازان جوان است

آزیتا حسین زاده عطار

گفت‌وگو

این روزها که بیشتر از چند ماه از انتصاب دکتر محمد مداح حسینی به عنوان مدیر انجمن سینمای جوان مشهد می‌گذرد، این انجمن به عنوان مرکزی برای ترویج سینما و حمایت از نسل نو فیلم سازان، با حضور او اقدامات مهمی در این شهر انجام داده است. با مدیر جوان این انجمن که عضو هیئت علمی و مدیر گروه ادبیات نمایشی مؤسسه آموزش عالی اقبال لاهوری و پژوهشگر سینما و تئاتر است، گفت‌وگویی داشته‌ایم تا با چند و چون اقدامات گسترده این انجمن در آموزش و پرورش فیلم سازان جوان شهرمان آشنا شویم.

نمایی از فیلم «سرود کلنل» اثری از انجمن سینمای جوان دفتر مشهد

نمایی از مستند «میراث باد» اثری از انجمن سینمای جوان دفتر مشهد

انجمن سینمای جوان مشهد چه حمایت هایی از سینماگران این شهر انجام می دهد؟

این انجمن ساز و کار کاملا مرکزگرا دارد و دفاتر در شهرستان ها صرفا مجری هستند که البته می توانند در اجرای فعالیت ها خلاق باشند. این فعالیت ها که سامانه ای هم تعریف می شود شامل حمایت از فیلم اولی ها، حمایت از فیلم های نیمه حرفه ای و حمایت از فیلم ها در مرحله پس از تولید است. انجمن، فیلم اولی ها را بین ۲۵ تا ۵۰ میلیون تومان، فیلم های نیمه حرفه ای تا سقف ۵۰۰ میلیون تومان حمایت می کند و فیلم هایی که فیلم سازان مستقل ساختند و آن را به انجمن ارائه می دهند، با خرید فیلم حمایت می شوند. از دیگر اقدامات انجمن در حمایت از سینماگران جوان آماده سازی شرایطی برای مشاوره و منتورینگ و ساختار استاد راهنما و هنرجو است. اقدام دیگری که انجام دادیم این است که ما تمام مجموعه ها و ساختارها و ارگان هایی که ربط مستقیم یا غیر مستقیم به فیلم و سینما دارند، شناسایی می کنیم. مثلا مدتی پیش با هیئت مرکزی جشنواره فیلم مقاومت و انجمن تهیه‌کنندگان فیلم بلند جلسه داشتیم که این مجموعه ها را به سوی جذب فیلم سازان هدایت کنیم. تا الان ما با حوزه هنری، باشگاه فیلم رویش، انجمن فیلم سازان انقلاب اسلامی، انجمن تهیه‌کنندگان فیلم بلند و دفاتر و استودیوهای سینمایی مذاکره هایی در این راستا انجام دادیم.

بازخوردی از فعالیت هایی که در همین زمان کوتاه حضورتان در انجمن داشتید دریافت کرده اید؟

بله. عموما بازخوردهای مثبت داشتیم، اما ما در جامعه و به ویژه شهر خودمان با معضل احساس استغنا در آموزش روبه رو هستیم. برخی افراد به دلیل نبود فضای رقابتی، معمولا خودشان را بی نیاز از آموزش احساس می کنند. خیلی ها وقتی تجربه ای کسب می کنند، تصور می‌کنند برای یادگیری چیزهای جدید از دیگران ضرورتی وجود ندارد. در رویدادهای زنده انجمن که در بستر مجازی تشکیل می شود نیز این مسئله دیده می شد که افراد قدیمی تر، کمتر حضور داشتند.

تفاوت انجمن سینمای جوان در زمان مدیریت شما نسبت به دوران های قبل انجمن چیست؟

مهم ترین تفاوت من با مدیران سابق انجمن که بسیار هم توانا و عالی بودند این است که من خودم فیلم تولید نمی‌کنم. چون معتقدم که یک مدیر هنری باید تا حد کمال با یک هنر آشنا باشد، اما خودش در جریان تولید آن هنر نباشد. این امر رایجی در همه جای دنیاست. اول اینکه سبب می شود تضاد منافع ایجاد نشود. اثر هنرمند فرزند اوست. وقتی آرتیست باشی تمرکزت بر آن است و سخت می توانی به چیزهای دیگر فکر کنی. من در دهه ۸۰ و ۹۰ در عرصه های تئاتر و فیلم می نوشتم، می ساختم و بازی می‌کردم. اما یک جایی این روند را آگاهانه و البته اجبارا متوقف کردم. البته سال گذشته بعد از هفده سال نمایشی را بازی کردم آن هم برای اینکه حمید کیانیان، کارگردان آن بود. چون در این سال ها بیشتر مدیر فرهنگی بودم. مدیریت در دانشگاه تهران و کانون تئاتر دانشگاهی و مرکز تئاتر تجربه در دهه ۸۰ و ۹۰، مدیریت در دانشگاه علمی- کاربردی به عنوان مدیر گروه تئاتر و سینما و مدیریت در دانشگاه اقبال و حالا هم در انجمن سینمای جوان. من اگر فیلم ساز باشم ترجیح می دهم امکانات را به سمت خود سوق دهم، اما به عنوان مدیر فرهنگی آدم باید خودش نفعی نداشته باشد.

مدیر خوب مدیری است که بتواند از هنرمندان خوب در جای درست آن استفاده کند در حقیقت تلاش کند تا دیگران کار کنند. هیچ نامی هم از او نخواهد ماند. مگر در آرشیوها. من در این انجمن هستم تا به همه ثابت کنم که انجمن مال هیچ کسی نیست جز همین جوانانی که زحمت ساخت و تولید فیلم را می‌کشند با کمترین و ناچیزترین امکانات. انجمن برای این جوانان است، که این ها حس بهتری داشته باشند. دومین کار این است که هیچ خط و مرز سیاسی و عقیدتی برای افراد نداشته باشیم. از روزی که من آمده ام تمام چهره ها با هر نظر سیاسی و فرهنگی افتخار داده اند و به انجمن آمده اند و حداقل در یکی از برنامه های انجمن حضور داشته اند. اینجا ملک شخصی هیچ کسی نیست. نکته مهم تر اینکه ما باید بتوانیم ساختارسازی کنیم که اگر بعد از من مدیر دیگری آمد بتواند کار را در امتداد کارهایی که شده ادامه دهد. نکته دیگر این است که کارت را با زیر سؤال بردن گذشتگان شروع نکنی، چون همه آدم ها هم کارهای درست دارند و هم اشتباه. من به این انجمن آمدم که خودم را خرج انجمن کنم؛ نه انجمن را خرج خودم. شبیه چیزی که محمد بروجردی در فیلم «غریب» گفت.

به عنوان مدیر انجمن، چه انتقادها و چالش هایی به انجمن از سوی سینماگران جوان شنیده اید و چگونه می توان به آن ها پاسخ داد؟

در بدو ورودم به انجمن سعی کردم شنونده نظرات و انتقادهای کارورزان محترم سینما به روند کلی انجمن باشم. مشخص شد که اطلاعات درباره دستورالعمل ها و مأموریت ها و حدود و ثغور و وظایف انجمن ناقص است. برخی این نقد را دارند که چرا در انجمن همه طیف ها جای ندارند و در حوزه محتوا نگاه هایی به فیلم سازان جوان تحمیل می شود که ما همه تلاشمان را برای حضور همه طیف ها در انجمن داریم. می گویند انجمن پویا نیست و غیرفعال است و همچنین حمایت های مالی انجمن کم است. یا اینکه تجهیزات موردنیاز در اختیار هنرمندان نیست. به هر حال انجمن در حدود ۵۷ دفتر در کشور دارد که بیشترین آن ها نیز در خراسان است و فعلا تجهیزاتش صرف آموزش می شود. نقد دیگر این بود که شوراهای پیچینگ انجمن سلیقه ای عمل می کنند. بخشی از این مسئله طبیعی است، اما شاید بتوان با نگاه جدید تر این مسائل را حل کرد.

چه اقداماتی را مؤثرترین در افزایش تأثیر انجمن بر سینماگران جوان می دانید؟

مهم ترین اقدامی که برای احساس تعلق خاطر بیشتر سینماگران جوان به انجمن می توان انجام داد این است که در ابتدا کاری کنیم که هنرمندان انجمن را خانه خودشان بدانند و بتوانیم سرفصل های جذاب تری داشته باشیم و همچنین مسئولیت های انجمن را به بچه ها بسپاریم و اجازه آزمون و خطا به آن ها بدهیم.

موفقیت های جوانان بسیار زیاد است، ولی درست انعکاس داده نمی‌شود. سازوکارهای حمایتی از جوانان وجود ندارد و موفقیت هایشان هم خیلی جدی گرفته نمی‌شود و به آن توجه کافی نمی‌شود

از نظر شما مهم ترین چالش ها که جوانان سینماگر با آن در مشهد روبه رو هستند چه مواردی است؟

بودجه، امکانات و سرمایه مهم ترین مسئله است. دسترسی نداشتن به نیروی انسانی هم یکی از چالش های دیگر است. ما در مشهد به بازیگر خیلی خوب یا لوکیشن ها و شهرک های سینمایی عالی دسترسی نداریم. البته در بحث تجهیزات سینمایی نسبت به سال گذشته بهتر شدیم، ولی هنوز هم یک سری تجهیزات را کم داریم. سازمان های حامی در مشهد کمتر هستند و این بزرگ ترین چالش سینماگران جوان در این شهر است. و البته مسئله نبود اصناف سینمایی و به دنبال آن شکل نگرفتن ساختارهای تولیدی و سیاست‌گذاری.

با توجه به اینکه شما در حوزه مدیریت آموزش و عضویت در هیئت علمی دانشگاه هم فعالیت دارید، آیا اکنون برنامه هایی مانند نشست و کارگاه های آموزشی برای فیلم‌سازان جوان دارید؟

در همین چند روز از طریق انجمن، یک ورکشاپ سینمای مستند و مجموعه رویدادهای زنده (live) سینمایی برگزار کردیم که استادان آن ها بزرگان سینمای ایران بودند و چند بازدید و کارگاه داشتیم. در کنار این برنامه ها و کارگاه هایی را در زمینه های هوش مصنوعی، زیبایی شناسی فیلم کوتاه، طراحی پوستر برای فیلم و هر آنچه که مربوط به تولید فیلم در مرحله تولید، پیش تولید و پس تولید است به صورت مستمر هم طراحی می کنیم و آن را ما به فراخور نیاز فیلم سازان در برنامه هایمان داریم. در حوزه هایی مانند منشی‌گری صحنه، دستیار کارگردان، مدیر برنامه ریزی و مدیر تدارکات ما کمبود داریم. چراکه این حوزه ها به ظاهر مشاغلی کم اهمیت به نظر می آیند، اما در مرحله تولید هر یک از این بخش ها نقش کلیدی در نظم و پیشبرد صحیح مراحل مختلف تولید فیلم دارند.

آیا جوانان می توانند از طریق انجمن سینمای جوان فیلم های خود را به جشنواره ها و رویدادهای خاص بفرستند؟

ما در همین باره با یکی از کارگردانان جوان شهرمان، چند هفته دیگر کارگاهی داریم که موضوع آن پخش فیلم های بین المللی است. در حوزه سینما پخش و ارسال فیلم در جشنواره ها و آشنایی با آن ها بسیار اهمیت دارد. یکی از آسیب ها در انجمن و واکاوی تجربیات گذشته هم همین است. برخی فیلم سازان فیلم خوبی دارند، اما نمی دانند فیلم را چگونه و به کجا ارسال کنند. برای اینکه این خلأ را پر کنیم از این کارگاه ها بهره می بریم تا هنرمندان بتوانند با این امکانات، با پلتفرم ها و جشنواره ها و محتوا و فرم آن ها بیشتر آشنا شوند.

انجمن با سینماگران حرفه ای هم همکاری دارد یا فقط برنامه هایش برای ایجاد ارتباط جوانان با سینماگران حرفه ای است؟

انجمن سازوکار خلاقانه ای در برگزاری اردوهای فیلم سازی دارد که در دوره وحید حسینی با مدیریت عالی اش خیلی خوب برگزار شد. امسال هم انجمن تفاهم نامه ای با چند ارگان تنظیم و امضا کرده است که دوباره بتوانیم این دوره ها را داشته باشیم. در دوره قبلی سینماگران مطرحی چون همایون اسعدیان و کمال تبریزی و امیرشهاب رضویان به عنوان منتور (مربی) به این اردوها دعوت شدند. این استادان در این برنامه ها در قالب یک رویداد با هنرجو به ساخت فیلم پرداختند. این یکی از راه های عالی برای ایجاد این ارتباط است. اما این را هم باید مدنظر داشت که انجمن وظیفه تزریق نیرو به سینمای بلند و بدنه حرفه ای سینما را ندارد. نگاهش این است که سینمای کوتاه، یک رسانه سینمای مستقل محسوب می شود و او فیلم کوتاه را تمرینی برای ساخت فیلم بلند نمی داند. انجمن هم با این باور غلط مبارزه می کند که قرار است فیلم کوتاه، سکویی برای پرتاب فیلم ساز به حوزه فیلم بلند باشد. اگر با نیروهای حرفه ای هم ارتباط می گیرد کسانی هستند که در حوزه فیلم کوتاه صاحب نظر و با سابقه باشند.

آیا رویداد یا جشنواره‌ای در مشهد در حال برنامه ریزی است که جوانان بتوانند در آن شرکت کنند؟

ما در این زمینه هم تابع ستاد هستیم. اگر قرار است جشنواره ای برگزار کنیم باید بر مبنای ساز و کار طراحی تهران باشد. سال گذشته جشنواره منطقه ای در مشهد برگزار شد و تا دو، سه سال دیگر این جشنواره را در مشهد نداریم. در جست وجوی برگزاری جشنواره ملی طراحی شخصیت هم هستیم. که طرح آن تصویب شده و اقدامات اولیه آن در حال انجام است و البته هفته فیلم و عکس که به امید خدا در اردیبهشت ماه و در پاسداشت روز ملی خلیج فارس برگزار می شود.

برای احیای سینماهای زیرنظر انجمن که سال ها مورد غفلت قرار گرفته است، برنامه ای دارید؟

سینما بهمن در خواجه ربیع واقع است و یک سری موارد حقوقی دارد. سال هاست که باید این مشکلات حل شود، اما مشخص نیست چه زمانی. اجاره آن هم به تهران واریز می شود و ما فقط ناظر آن هستیم. اما در نظر داریم که سینمای اصغرزاده را فعال کنیم. مضاف بر اینکه ما با سه سینمای اصلی هویزه، اطلس و مهر در تعامل هستیم و برنامه های مشترک داریم. اما درباره سینمای اصغرزاده که متعلق به ارشاد است قرار شده آن را جزو مکان های فرهنگی و به یکی از سینماهای تأثیرگذار شهر تبدیل کنیم. با اداره کل هم وارد مذاکره شدیم و پروپوزال انجام کارهای اجرایی اش توسط انجمن را تقدیم مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرده ایم.

چقدر اهمیت می‌دهید که فیلم‌سازان جوان به موضوع‌های اجتماعی و معضلات روز جامعه بپردازند و انجمن چگونه می‌تواند آن ها را در این باره حمایت کند؟

هنر، حوزه تسخیرناپذیری است و بسیار فراتر از این است که یک مسئول چه فکر کند و سلیقه اش چه باشد. مسئله ای که در حوزه فیلم کوتاه وجود دارد این است که نگاه بچه ها به سوی جشنواره جهانی است. جشنواره جهانی اما ما را به چشم دیگری می بینند و انتظار بازنمایی بخش های خاصی از جامعه ما را دارند و هر چه فیلم تلخ تر باشد، استقبال بیشتری دارند. زمانی مشکل ایجاد می شود که ما به نیت خوشایند آن جشنواره فیلم بسازیم. فیلمی بسازیم که به مذاق آن ها خوش بیاید. فیلم خوب، فیلمی است که مخاطب بتواند خودش را در آن فیلم ببیند. من سریال «وضعیت سفید» حمید نعمت ا... را خیلی دوست دارم. محصولی است که خودم و کودکی خودم را در آن می بینم که هر دهه شصتی می تواند خود بی طرفانه اش را در آن ببیند. برای بچه های سینما هم به نظرم باید فرصت اشتباه کردن، شجاعت دیدن، رویارویی مسئولانه با جهان اطرافمان و با خود صادق بودن را به آن ها داد. که این بهترین حمایت انجمن از سینماگران می تواند باشد. ما فیلم های صادقانه ای مانند «گوزن ها» را داریم که الان هم قابل پخش است و مشکلی ندارد.

چگونه می توان تولید محتوای بومی و مرتبط با فرهنگ محلی را تقویت کرد و انجمن در این زمینه چه نقشی دارد؟

شخصا به تاریخ علاقه مندم. یکی از برنامه هایی که چند سال پیش در یکی از کافه های مشهد برگزار کردم، سلسله برنامه ای بود با عنوان تاریخ اندیشی برای هنرهای مختلف مانند تئاتر، نقاشی، موسیقی، عکاسی و معماری و ... . مثلا می رفتم سراغ یک نقاش متبحر و می خواستم به من درباره جذاب ترین کتاب تاریخی که خوانده و در حرفه نقاشی برای او مؤثر بوده است بگوید. جلسه ای برگزار کردیم تا او بیاید و در جمع نقاشان دیگر از دید یک نقاش درباره آن کتاب صحبت کند. هفت دوره از هنرهای مختلف برگزار کردم و آنجا دیدم که چقدر هنرمندان جوان ما نسبت به گذشته خودشان بی اطلاع هستند. به این معنا که تجربه تاریخی برای آن ها مطرح نیست به این دلیل که تحولات و حرکت رو به جلو، میان ما و گذشته فاصله انداخته است. من یک خبرنگار جنایی در مشهد می شناسم که می خواهم برای ماکارگاه روایت جنایی بگذارد؛ از پرونده ها، اتفاقات و مسائلی که از نزدیک با آن ها روبه رو بوده است. این یکی از کارهای ما در زمینه زیست بوم است. مسئله دیگری که خیلی در این باره اهمیت دارد نوع نگاه است. اینکه زاویه نگاهت به هر مسئله ای چگونه باشد. خیلی از حوزه ها هستند که شاید خیلی ساده اند، اما کسی مانند عباس کیارستمی نوع نگاه بسیار متفاوتی را به همین پدیده های به ظاهر ساده داشت. اگر بینشی متفاوت را به این پدیده ها و نوابغ فرهنگی داشته باشیم آن زمان می توانیم به نتایج خوبی برسیم.

آیا انجمن در حال حاضر مستندات یا تحقیقات مربوط به تأثیر سینما بر فرهنگ و جامعه محلی دارد؟

این پیمایش ها جزو کارهای انجمن نیست و در سازوکار ما بحث پژوهشی نمی‌گنجد. اگر سینماگران اطلاعات پژوهشی داشته باشند مراکزی مانند مرکز آمار یا بنیاد پژوهش ها و مراکز دیگر برای این اقدام تخصصی در مشهد موجود است.

با توجه به فرهنگ تاریخی و هویتی قوی شهری مانند مشهد آیا برنامه‌ای برای فیلم‌های هویتی و تاریخی و انقلابی در مشهد که سال ها مورد غفلت قرار گرفته است، دارید؟

یکی از دوره هایی که ستاد در تهران تعریف کرده و هنوز در جایی برگزار نشده است و ما قصد برگزاری آن را داریم، دوره جامع سینمای مستند است که شبیه دوره فیلم سازی است. در حوزه سینمای مستند یک کارگروه تشکیل داده ایم که مسعود زارعیان، مستندساز خوب کشور جزو اعضای اصلی این کارگروه است. تلاش می‌کنیم در راستای ساختار بخشیدن به نگاه مستند دوره آموزشی تخصصی آن را راه اندازی کنیم. مضاف بر اینکه با چند گروه مشهدشناسی وارد گفت وگو شدیم که آن ها را در برنامه های انجمن دخیل کنیم.

می توانید از تجربیات موفق فیلم سازان جوانی را که از طریق انجمن به موفقیت رسیده‌اند، اشاره‌ای داشته باشید؟

بله تعدادشان بسیار زیاد است، ولی درست انعکاس داده نمی شود. سازوکارهای حمایتی از جوانان وجود ندارد و موفقیت هایشان هم خیلی جدی گرفته نمی شود و به آن توجه کافی نمی شود. در مسئولیت های قبلی ام، صفحه اینستاگرامی را درست کردم که کوچک ترین موفقیت های بچه ها را اطلاع رسانی می‌کردیم. همان برنامه را برای انجمن هم حتما خواهیم داشت.

آیا انجمن می‌تواند برنامه‌های تبادل فرهنگی با کشورهای دیگر را برای جوانان ایجاد کند و چه نتایجی از این تبادل ها متصور هستید؟

دانشگاه ها معمولا بورس های علمی دارند. ما تلاش داریم الگوهای مشابه آن را در سازوکار انجمن پیدا کنیم. مثلا همین چند روز پیش که جلسه ای با دوستان جشنواره مقاومت داشتیم از انجمن خواستند که دو نفر را به آن ها معرفی کنیم که با هزینه جشنواره مقاومت در یک سری کارگاه های تخصصی حضور پیدا می‌کنند و ما رزومه کاری دو تن از جوانان خلاق انجمن را به دبیرخانه مقاومت ارسال کردیم.

فیلم‌سازان جوان با چه چالش‌های قانونی مثل حق کپی رایت یا مجوزها روبه‌رو هستند و انجمن چگونه می‌تواند در این باره به آن‌ها کمک کند؟

مسئله کپی رایت که مسئله ای ملی است و خارج از ظرفیت ها و مسئولیت های انجمن. بحث های نظارتی هم داستان خودش را دارد و وابسته است به قوانین و دستگاه های نظارتی. اما حداقل در چهارچوب وظایف خودمان، سعی می‌کنیم برای همه دوستانی که به انجمن مراجعه می‌کنند و فیلمنامه هایشان درچارچوب ارزش های اخلاقی و فرهنگی و سیاسی کشور است شرایط صدور مجوز را تسهیل کنیم. و البته تلاش می‌کنیم تا حد توانمان در رویدادهای فرهنگی و در حوزه فیلم نامه از ایده ها و طرح های هنرجویانمان صیانت کنیم.

چه تکنیک ها و روندهای نوینی را در سینمای معاصر می بینید که باید جوانان نسبت به آن ها آگاهی پیدا کنند و انجمن چه نقشی می تواند در این باره داشته باشد؟

خوشبختانه نداشتن کپی رایت در این باره به ما کمک می کند که بتوانیم آثار جهانی را تقریبا رایگان ببینیم. البته این تنها جنبه مثبت داستان است وگرنه نداشتن قوانین کپی رایت در بسیاری از حوزه ها به ضرر هنرمندان است و سال هاست که آسیب های فراوانی را موجب می شود. ما در انجمن سعی کرده ایم با برگزاری یک سری دوره ها، سواد بصری فیلم دیدن و مهارت دیدن را به بچه ها آموزش دهیم. اینکه ما بتوانیم به راهکار و رهنمون خاصی از فیلم های جهانی برسیم نیازمند دیدن و دوباره دیدن و بررسی جمعی این آثار است. اگر بتواند ساختارمند شود کار تأثیر نیکویی دارد.

اصلا این الگوبرداری از هر نوع فیلمی کار صحیحی است یا یک فیلم‌ساز باید ایده نو برای خودش داشته باشد؟

من معتقدم دیگر هیچ ایده نو و اصلی در جهان وجود ندارد و حتی نوع نگاهمان نیز محصول رسانه هاست. ما در دوره بینامتن در حال زندگی هستیم. اورجینالیتی از دوره ورود تلویزیون به زندگی هایمان یعنی دهه ۵۰ دیگر وجود ندارد.

چطور فناوری‌های جدید بر سینمای جوانان تأثیر گذاشته است و انجمن چه نقشی در این باره ایفا می کند؟

فناوری های جدید تأثیر اصلی شان را بر بیان سینمایی گذاشته اند. خیلی از کارهایی که قبلا امکان انجام آن نبود امروزه ممکن شده اند. هوش مصنوعی مهم ترین نقطه است. امکاناتی که تدوین دیجیتال به سینما داده است هم تأثیرگذار بوده است. فیلم ها از یک سو کم خرج تر شدند و از یک سو پرخرج تر. از این سو کم خرج تر شده اند که کارهایی که قبلا آنالوگ انجام می شد، الان دیجیتال انجام می شود. اما از سویی پرخرج تر شده است که دیگر انتظارات از فیلم ها بالا رفته است. تو دیگر نمی توانی فیلمت را با دوربین های قدیمی ضبط کنی. نمی توانی از نوع نورپردازی تیره ای که قبلا مرسوم بود استفاده کنی. مگر اینکه کاربرد زیبایی شناسی خاصی داشته باشد. مضاف بر اینکه می بینید استفاده از تکنولوژی مربوط به ارتباط با زمینه های ظهور تکنولوژی است. این ارتباط در کشور ما به دلیل شرایط تحریم ها مانند یک آب باریک حرکت می کند و فیلم سازان ما این جنبه ها و زمینه ها را ندارند و دستشان بسته است. ما به شدت دچار این محدودیت ها هستیم، اما بچه های خلاقی داریم که در گروه های سنی نوجوان و جوان، به دلیل تربیتی که شده اند زبان تکنولوژی را خیلی خوب بلدند. چون این زبان را بلدند و خیلی جست وجوگر و خلاق هستند، این یادگیری هایشان باعث شده است بتوانند خارج از ساختار انجمن و آموزش های آکادمیک که می توانند داشته باشند، چیزهایی را یاد بگیرند و فیلم هایی بسازند که خیلی متفاوت است. ما از این بچه ها زیاد در انجمن داریم و به وجودشان می بالیم.

چه اقداماتی برای تسهیل شبکه‌سازی بین جوانان سینماگر و سایر هنرمندان و متخصصان صنعت سینما انجام می‌دهید؟

یکی از کارهایی که ما کردیم این است که زمانی که فیلم سازان دوره هفت ماهه فیلم سازی را می گذرانند در پایان دوره باید یک فیلم بسازند و یکی از مواردی که پیش آمده این است که بچه ها در آخر دوره نمی دانند که باید از چه تجهیزاتی استفاده کنند و چه عواملی را انتخاب کنند و آیا فیلم نامه شان مناسب است یا نه. ما در دفتر مشهد یک منتور (مربی) برای این بچه ها گذاشتیم. یک نفر از استادان متبحر را به آن ها معرفی کردیم و حتی خودشان هم می توانستند استادی را انتخاب کنند و ما برای حق التدریس او هم فکر کردیم. وقتی با یک کاردان مشورت کنند می توانند کارهای بهتری آماده کنند و برای آن ها شرایط ساخت فیلم تسهیل شود. از سوی دیگر اردوهای فیلم سازی و معرفی هنرجویانمان به عنوان کارآموز در تولیدات حرفه ای شهر را در دستورکار قرار دادیم. تلاش داریم که میان هنرمندان حوزه های مختلف با هنرجویان سینمای جوان ارتباط برقرار کنیم و امکان هم افزایی میان کارورزان هنری شهر و استان را فراهم کنیم.